

שרהפנים חשובה מדימה: שבניה של אם יהודיה נרשמים כבעלי לאום יהודי, ואילו בניה של אם לא-יהודיה נרשמים על פי לאום האב.

מכאן הסתבר בכירור שאם האב הוא יהודי די האם נוצרית, נרשם הבן כיהודי. היה ברור לכל שמשוה כאן אינו כי שורה, או שחלה מהפכה השאית בגישת משרד-הפנים הדתי, בניגוד להלכה היהודית, או שסגן שרהפנים פשוט לא אמר אמת. במחנה הדתי בכנסת פרץ סקנדל גדול. בעיקבות סקנדל זה הומין סגן שרהפנים הנוכחי שאילתה מפוברקת אצל קודמו, סגן השר לשעבר ישראל בן-מאיר. השאלתה הוגשה השבוע, וכבר למחרת היום השיב עליה הסגן החדש.

התשובה החדשה, "המתקנת" את הקודמת: רק אם שני ההורים בנושאי-התערובת אינם יהודים, נרשם הבן על פי לאום האב. אבל אם האב הוא יהודי והאם היא לא-יהודיה, נרשם הבן על פי הלאום של האם — כלומר, כלא-יהודי.

והסגן הוסיף, כדי לסלק כל ספק בנאמני נותו: "בהתאם להלכה היהודית". חשובה זו היא שערוריה מכמה בחינות: ראשית: היא מוכיחה שיש במדינה זו דין אחד ליהודים, ודין אחר ללא-יהודים. שנית: זוהי סטירת-לחי למאות אלפי יהודים, בכרית-המועצות ובארצות-הברית, שנשארו נשים לא-יהודיות והעשויים לרצות לעלות לישראל.

עוד קודם לכן, בתשובה לשאלתה אחרת, השיב סגן-השר כי בידי שגרירויות ישראל בחו"ל נמצאות, "ההוראות הרלבנטיות" בנינין זה. השבוע הגישה סיעת העולם הזה — כוח חדש שאילתה נוספת: מה הן "ההוראות הרלבנטיות" האלה? כלומר: האם נאמרת ליהודים אלה האמת על מה שצפוי להם אחרי עלייתם לישראל?

המלחמה לקראת ויאט-נאם שנייה

מזה שבעה חודשים, מאז יולי 1969 כי אשר הפעלו מטוסי חיל-האוויר לתקיפת העמדות המצריות ובעלת סואץ, כותש חיל-האוויר ביטוריות ובשיתוף את ה מערך המצרי בקו החזית עם ישראל. ה מצרים לא הודו מצידים מעולם מה האבדות והנזקים הנגרמים להם כתוצאה מהפצצות כבדות אלה.

אולם די להשוות מה קורה כאשר מטוסי מצרים מבצעים גיחות פתע חטופות על מעוזי צה"ל בתעלה. כמה פעמים גרמו לאבדות בנפש. לעיתים קרובות הם גורמים לפצועים. אם ניתן להשיג תוצאות כי אלה בגיחות חטופות של כמה שניות, אחת לכמה שבועות, בתוך המערך ה ישראלי הדליל — קל לשער אינו מידת נזק גורמות ההפצצות הישראליות.

האפקט הצניחה. לאחרונה חל מיפנה קיצוני בחזית זו. כתוצאה מהעובדה כי מטוסי חיל-האוויר הצליחו לטהר את כל גירות התעלה ויבסוף מטילים אנטי-אוויריים ומתחננות מכים, נפתחו השמיים לחירויות עמוקות עד לקהיר.

אם בעבר היו מטוסים ישראליים בודדים מגיחים מעל לקהיר, בעיקר כדי לספק עבר זה לזגני המקום, אחרי שה"בומים" שלהם ניפצו את השמשות ברגשות קהיר, באו השבוע מטוסי חיל-האוויר לביקור פתח יריות.

בחזית ההפצצה העמוקה ביותר שי בוצעה על מצרים מאז תום המלחמה, הטילו המפציצים הישראליים את מטעניהם על שלוש מטרות בסביבתה של קהיר: אינשאס, מרכז המחקר הגרעיני במרחק 30 ק"מ מקהיר; הדרו, מרכז מפעלי התעשייה הצבאית המצרית במרחק 13 ק"מ מקהיר; ותל-אליכביר, מחנה צבא גדול כי מרחק מביניים קילומטר מקהיר. מבחינת האפקט התעמולתי היה זה ה י שג שהבהיר לאורחי מצרים כי המלחמה מתקרבת לביתם. אזרחי ישראל יכלו לה תייחס למיבצע ברגשות מעורבים. בצד הסיפוק על הצלחת מיבצעו של חיל-האוויר התעוררה גם החרדה נוכח ה אסקלאציה המתמדת בפעילות המלחמתית בחזית התעלה.

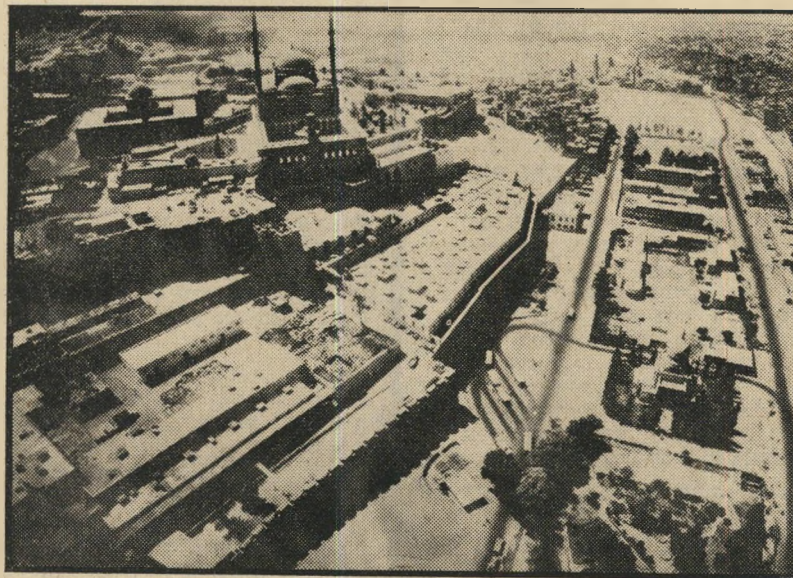
היתה זו אסקלאציה שהזכירה בדיוק את השתלשלות המאורעות במלחמת ויאט-נאם, שהגיעה לשיאה בהפצצות האמריקאיות על האוני, בירת צפון ויאט-נאם והכניסה את

ארצות-הברית למבוי הסתום ממנו לא יכלה עוד לסגת.

שלושה דורות

הבאתם אין התפוח נופל רחוק מן העץ? בתוכנית הרדיו שלו — היום, את-

רית: האם אפשר לחיות עם הערבים? זוניק: "הזמן והסביבה יעשו את שלהם. לא צריך לשכוח שהם ערבים ולא צריך לשכוח שיש להם רגשות לאומיים. לא צריך להתעלם מהם שערכי ממורמר לא שר את התקווה", אמר והוסיף, "וקשה לדרוש ממנו לגדל זקן כמו הרצל. צריך

קהיר, מראה מעי, כפי שצולמה ממטוס ישראל המלחמה בביתם של המצרים

מול, מחור — ניסה העיתונאי לוייצחק הירושלמי לתת תשובה לשאלה זו. הוא זימן לאלופן שלושה דורות: את אלכסנדר שטיינברג (70), איש הגנה ותיק; את בנו אל"מ (מיל), זאב (זוניק) שחם, בן 46, מתוכם עסק 27 שנים בענייני הגנה וצה"ל, פיקד במלחמת ששת-הימים על חטיבה שכבשה את קלקיליה וטול-כרם והגיעה למבואות שכם; ואת הנכד של אלכסנדר ובנו של זוניק, אייל, המשרת כיום בצה"ל כצוער בקורס קצינים. הנושא העיקרי בשיחה היו יחסי ישראל-ערב ומוסר וביטחון.

השינאה למלחמה. לגבי מוסר ו ביטחון לא היו חילוקי דעות בין שלושת הדורות. שלושתם היו מאוחדים בדעה כי יש לשמור על מוסריות עליונה בצה"ל וכי זאת, הנקודה העיקרית המפרידה בינינו ובין הערבים.

שיתוף אנשי-צבא בפוליטיקה? לדעת ה סב "חס וחלילה". לעומתו טען זוניק: "בפוליטיקה-חזק — לא! בפנים כן". בשלב זה עבר המנחה לנקודה העיקר

להתייחס אליהם כמו אזרחים רגילים. ההבדל בין האב לבנו בא לידי ביטוי בתשובת אייל לאותה שאלה: "מאז ומת-מיד היתה לי חזיה מסוימת לערבים. בניגוד לאבי ולסבי לא זכיתי לחיות עם ערבים בתקופה של רגיעה!"

התערב זוניק: "עד עכשיו לא הייתי בטוח אם נתתי חינוך טוב לבני. עכשיו מתברר לי שלא. מפני שאבי ואני סיפר-נו לו מעט מדי על היחסים הטובים שהיו לנו עם הערבים. וגם בית-הספר אינו תורם שום דבר לשיפור הנושא!"

"האם אתם בעד גיוס ערבים לצבא?" התעניין הירושלמי. "לא", השיב הסב. "לא הייתי מהסס לפקד על יחידה שיש בה גם ערבים", דברי אל"מ (מיל), שחם. הנושא העיקרי בו היו מאוחדים שלושת הדורות: השינאה למלחמה. "אפילו מל-חמה שמנצחים בה", הרגיש זוניק.

באר-שבע צרות לראש-העיר

הקואליציה הרחבה, שהוקמה בראשות אליהו נאחי בבאר-שבע עלתה השבוע ל

ראש-העיר כמעט במשרתו. נאווי בעל הנסיון בממשל מוניציפלי, התנגד לרצון חבריו בקואליציה להקים הנהלה רחבה בת 12 חברים, בטענה כי לא יתכן ש מועצת עיר בת 19 חברים תנוהל על ידי הנהלה בת תריסר עסקנים. כשלא הסכימו חבריו של נאווי למבוקשו, הטיח בפניהם דברים חריפים ואף איים בהתפטרות.

תזמנתו של נאווי הייתה גדולה כשנוכח לדעת כי איש מבין הנוכחים אינו מתרגש מאיומיו וכי איש אינו מתנגד גם לרצונו לצאת כאילו לחופשה בת ארבעה חודשים; חופשה מצטברת המגיעה לו כחוק. נאווי לא חזר שנית על איומיו.

הקמת הקואליציה הרחבה בבאר-שבע יצרה מצב בלתי ברור: נאווי אינו נוטה לשתף פעולה עם ההנהלה הרחבה ואף נמנע מלהצביע יחד עם חברי סיעתו בעד הקמתה. חבריו של "דאוד אל נאטור" לסיעה נתמרמרים עליו לאחר שהבהיר להם כי עליהם לשבת "שנה שנתיים על ספסל הלימודים" ורק לאחר מכן יכולים הם, לדבריו, לקבל תפקידים בעלי אחריות. נאווי ידוע כאדם שאינו אוהב לחלק מ-סמכויותיו לאחרים. מה גם שהפעם על כמעט בעיריה אנשים בעלי נסיון מוני-ציפלי. חברי הקואליציה האחרים, מסיעות גח"ל והמפד"ל בטלו גם הם את רצונם בפני החלטותיו של ראש-העיר. אנשי גח"ל קבלו את תיק הסעד והמפד"ל קבל את תיק התברואה.

בינתיים נודע כי במערך עצמו קיימים חיכוכים לאחר שאנשי מפ"ם החליטו שלא לתמוך בהצעת אנשי מפא"י ואחדות-העבר-דה לשעבר להקים הנהלה רחבה. הענין כי-לו יעולה בקרוב בפני החברה הפרטיטית ל-עניינים מוניציפאליים של מפלגות המערך. דבר אחד ברור: לנאווי מצפות ארבע שנים קשות ביותר.

עסקים מלון עם מזכירה

בתחילת אפריל השנה תוכל להגיע לבנין שלום בתל-אביב, לשכור לך חדר מפואר ולהזמין מזכירה קצרנית או כתבנית צעיר-רה ויפהפיה. כל זאת בתעריף של שעות.

המדובר במלון המתגדל, מלון חדש בן 169 חדרים, המוקם בבנין הצמוד למגדל שלום וכמומך על ידי שותפות האחים מאיר וולפסון קלור-מאיר. מנהלו של המלון החדש, מלון העסקנים הראשון בי-ישראל, יהיה עמוס יוכטר, מי שהיה מנהלו הכללי של מלון שרתון.

מלון מיגדל מיועד בעיקרו לשימושם של אנשי עסקים, זרים וישראלים שיוזמנו לתל-אביב. במלון ימצאו שרותי כתבנות, מזכירות וקצרנות שיעמדו לשרות האור-חים משך כל שעות היממה. בעלי המלון מקיחים רק שהישראלים לא יפרשו שלא (המשך בעמוד 22)

איגרות-חוב לא תגדיל את מחזור הכספים, תעזור למנוע אינפלציה ולשמור על יציבות מחירים. הוא הירצה את הצעתו באונו גולדה מאיר במשך שתיים — והיא לא הגיבה. את פנתס ספיר, לעומת זאת, הוא שבה לגמרי. אבל ההסתדרות מתנגדת לכן, על אף הליטות המיסיונרית בי-שיחות ובטלוויזיה של אי-השקולד, רו-אים הפועלים וראשי ההסתדרות בהצעתו גלולה מרה. הם מעדיפים את הסוכריות — במזומן, עכשיו.

מארק מושביץ עם גולדה מאיר

איש השבוע

מארק מושביץ נשיא התאחדות בעלי התעשייה

"הצעת מושביץ" היא כבר מטבע לשוני בכל דיון על תוספת-השכר. מארק מוש-ביץ, 49, נשיא התאחדות-בעלי-התעשייה, הציע כי את תוספת היוקר של 5.2% יקבלו הפועלים בצורת איגרות-חוב לשלוש שנים. היקר הצעה — שאין לה סיכויים רבים להתקבל — יגיע ל-700 מיליון לירות. עד לפני חצי שנה היה מושביץ השדוף ובעל רשיעה המסטיף מנהלה של חברת עליות. הוא עצמו נזהר מאוד מאכילת שר-קולד או ממתקים, כי הוא שומר על דיאטה. אם נמאס לו לאכול שוקולד — אפשר להבין אותו. שכן הוא נולד, למעשה, בי-תוך מיפעל שוקולד. אביו היה בעל מיפעל ליימה ברוסטוב על נהר הדון, מקום ה-פורוסים יותר בשל הקוזאקים שלו. שותפו של אביו היה פרומצ'יקו, וכאשר ה-הליטו שתי המשפחות לעלות ארצה הן המשיכו את השותפות, וב-1934 פתחו את המיפעל שלהם ברמת-גן, עם 20 פועלים. אביו של מארק לא הספיק לעלות ארצה, נהרג בידי הגרמנים.

מצבו של מושביץ מוזר במקצת. הוא עומד בראש התאחדות-בעלי-התעשייה, ו-